

ПАМ'ЯТКА КЛАСНОГО КЕРІВНИКА

ТЕХНОЛОГІЯ ПІДГОТОВКИ й
ПРОВЕДЕННЯ КОЛЕКТИВНИХ
ТВОРЧИХ СПРАВ (МЕТОДИКА
І.П. ІВАНОВА)

смт. Томаківка

2011 р.

Шостий етап - післядія справи

Найближча післядія КТС. На цій стадії виконуються рішення, які були прийняті загальними зборами. Роль організатора спрямована на роботу в мікроколективах. Тут вносяться зміни в чергові творчі доручення мікроколективами, спрямовується робота з літературою, де говориться про питання КТС, намічається нова КТС.

На цій стадії організатор проводить відповідну роботу із викладачами. Викладачі повинні використовувати набутий досвід у навчальній роботі. Пропозиції, які виникли під час обговорення зробленого старшими товаришами вихованців - їхніми батьками, педагогами, реалізуються в подальшій виховній роботі.

Організатор повинен направити виконання рішень КТС у таке русло, в якому кожна КТС стала б ефективним засобом розв'язання виховних завдань, проявом турботи керівників колективу, а потім, у міру нагромадження і врахування власного досвіду, і турботи самих вихованців, взаємної і особистої, відкритої і непомітної.

Колективна творча справа - це конкретне втілення багатогранної громадської турботи в єдності трьох її сторін: практичної, організаторської, виховної.

Форми КТД

Форми КТД (колективної творчої діяльності):

- КТС - колективна творча справа;
- КТГ - колективна творча гра;
- КТС - колективне творче свято;
- ЧТД - чередування творчих доручень.

Ключовими словами методики колективної творчої справи є «творчість» і «турбота». Тому цю методику називають педагогікою загальної турботи. Послідовник І. П.Іванова С.Д. Поля-ков розробив ідеї цієї педагогіки.

Таких важливих ідей він нарахував шість:

- Колективна організація діяльності (КО);
- Колективна творчість (КТ);
- Колективне цілепокладання (КЦ);

- Ситуація-зразок (СЗ);
- Емоційне насичення життя колективу (ЕН);
- Соціальна направленість діяльності колективу.

Визначення КТС

Колективна творча справа (КТС) - спільний пошук кращих рішень життєво-важливих завдань, тому що робиться спільно підлітками і дорослими - виконується, організовується, задумується, вирішується, оцінюється. У кожній КТС вирішується цілий ряд педагогічних завдань, відбувається розвиток колективістських, демократичних основ життя, самостійності та ініціативи підлітків, самоуправління, активного ставлення до оточуючого середовища.

Етапи КТС

Завдання організатора в тому, щоб спрямувати КТС на збагачення колективу й особистості соціальним цінним досвідом, на удосконалення кращих людських здібностей, потреб і відносин.

Перший етап - тема й напрямок справи

Організатор (викладач) повинен допомагати студентам у виборі теми й напрямку справи. Проте треба зробити так, щоб це йшло від самих студентів: провести конкурс між первинними колективами на кращі варіанти, пропозиції, проекти КТС. Організатор бере участь у конкурсі нарівні зі студентами і пропонує свої варіанти. На загальних зборах заслуховуються й обговорюються всі варіанти. Один із них відбирається для здійснення і створюється вільний проект.

Другий етап - рада справи

Вибирається рада справи, куди входить і дорослий організатор - викладач. Рада справи, спираючись на пропозиції первинних колективів, опрацьовує обраний варіант. Роль дорослого організатора полягає в тому, щоб допомогти студентам врахувати місцеві умови (технікуму, міста), розподілити доручення між первинними колективами. Організатор спрямовує творчу справу на розвиток в студентів творчого пошуку.

Непотрібно нав'язувати своїх пропозицій студентам, нехай вони прозвучать як ще один внесок у загальну справу, що обговорюється з іншими. Краще всього, якщо думка дорослого

буде ніби розвитком того, що продумували студенти.

Дуже важливо тактовно, ненав'язливе брати участь у роботі мікроколективів. Якщо нема цікавих варіантів, можна запропонувати декілька своїх. Вибравши з них один, підлітки відчують себе його авторами. Важливо вчити підлітків (і насамперед власними прикладами) ставитись до своєї роботи як до частини загальної праці, як до турботи про колектив, про його честь. Із цих позицій треба вести контроль за підготовкою справ (самими підлітками, разом із старшими друзями, радою справи), ставити вимоги, давати оцінку діям кожного і всіх разом.

Готуючись до справи, викладач намічає систему своїх власних дій, піклуючись перш за все про те, щоб забезпечити активну участь кожного вихованця в колективній справі.

Третій етап - підготовка справи

Колективна підготовка справи. Тут організатор разом із керівним органом уточнює; коректує план її підготовки і правила проведення, потім безпосередньо організовує виконання цього плану. Організатор повинен спрямувати увагу на заохочення ініціативи кожного учасника. Студенти повинні брати активну участь у роботі над планом.

Четвертий етап - проведення справи

Проведення КТС. Ця стадія характеризується здійсненням конкретного плану, розробленого керівним органом з усіма корективами, які були внесені його учасниками під час підготовки колективної творчої справи. Організатор слідкує за тим, як саме студенти проводять колективну справу. Він допомагає студентам у вирішенні тих чи інших питань, які виникли у них під час роботи. Якщо бачить, що справа йде в них не в потрібному напрямку, то координує її. Також корисним виявляються і відхилення від задуму, що виникають під час проведення КТС через різні непередбачені обставини й помилки учасників. Усе це також є необхідною школою життя.

Головне для організатора, як керівника і провідного учасника КТС,— збуджувати і

зміцнювати мажорний план, дух бадьорості, впевненості у власних силах, у своїй здатності нести людям радість, прагнення перебороти будь-які труднощі.

П'ятий етап - підсумки справи

Колективне підбивання підсумків КТС.

На цій стадії важливу роль відіграють загальні збори учасників проведеної справи: це можуть бути або збори, на яких обговорюється життя колективу за минулий період, або спеціальні збори — «вогник», присвячені результатам даної справи.

Організаційний момент бере на себе організатор. Він повинен добре продумати програму зборів, залучити до їх проведення не тільки студентів, а й інших учасників виховного процесу. Це залежить від виду КТС. Організатор повинен відвести студентам якнайбільшу роль у проведенні зборів, але це повинно проходити під його непомітним керівництвом.

Спочатку в мікроколективах (де кожен висловлює свою думку), а потім спільно розв'язуються питання, які стосуються позитивних сторін підготовки й проведення КТС (Що було добре? Що нам удалося з наміченого? Завдяки чому?), недоліків і помилок (Що не вийшло? Чому?) і, що особливо важливо, уроків на майбутнє (Що нам варто використати надалі? Перетворити в традицію? Як діяти по-іншому?..).

Організатор спрямовує колективний пошук кращих пропозицій, підхоплює і розвиває цінне, систематизує і узагальнює висловлені думки (пропозиції") і усе це робить разом зі студентами. Організатор тут виконує спрямовуючу функцію, забезпечує участь кожного вихованця в оцінці КТС шляхом бесід чи анкетування, стінгазетою чи лінійкою з творчими звітами. Вихованці підбивають підсумки виконання власних виховних завдань на нараді педагогів, які брали участь у даній КТС, на нараді батьківського колективу (старших друзів мікроколективу) чи батьківських зборах.